

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 209-1928)

Originalt emne

Embedsmænd, Kommunale

Embedsmænd, Kommunale/Stadsarkitekt

Uddrag fra byrådsmødet den 31. maj 1928 - side 4

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 209-1928)

Besværing fra Stadsarkitekten over, at han i et Byraadsmøde er blevet beskyldt for at udføre privat Arbejde paa sit Kontor.

Vald. Pedersen bemærkede, at man egentlig ikke burde sige noget til den foreliggende Skrivelse fra Stadsarkitekten, for den var holdt i en saa uforskammet Tone, at den besvarede sig selv. Men da Talerens Navn var nævnt i Skrivelsen, skønt der tillige siges, at ogsaa andre tidligere har omtalt hans Forhold, vilde Taleren knytte et Par Bemærkninger dertil. Angaaende hvor det nævnte Arbejde blev udført, saa blev det klart og tydeligt sagt af Udvalgets Formand paa sidste Møde, at der intet privat Arbejde udførtes paa Kontoret, og dermed burde denne Side af Sagen være ude af Verden. Men for at bruge et lidt drastisk Udtryk kunde man sige, at nu var "Jeppe gaaet i Kassen", for Stadsarkitekten skrev, at han ikke havde udført saadant Arbejde paa sit Kontor, hvilket formentlig skal betyde i den Kommunen tilkommende Arbejdstid. Det havde været rarere, om hans Erklæring havde lydt paa, at han ikke vilde udføre mere privat Arbejde, saa længe han var ansat ved Aarhus Kommune, men det var ikke sket, og forhaabentlig vilde det saa blive indskærpet fra anden Side. Taleren havde reageret imod det private Arbejde, som Stadsarkitekten og enkelte af hans Konstruktører paatager sig; det var naturligt at paatale dette under de nuværende vanskelige Forhold med den store Arbejdsløshed, og Taleren hørte til dem, som ikke

øjnede nogen Mulighed for, at der nogen Sinde kan blive Beskæftigelse for alle de Arbejdsløse i Danmark. Men naar Forholdene var saaledes, havde man ikke Raad til at lade de Folk, som var ansat ved Stat eller Kommune, have andre Bestillinger ved Siden af; de burde have nok i deres Embede og overlade det øvrige Arbejde til andre. Det bedste Princip var 8-Timers Arbejdsdagen og en Løn, som man kan leve ordentlig af: men saa skulde man ikke efter at have arbejdet 8 Timer hos Kommunen kunne arbejde 4-8 Timer i samme Døgn ved privat Arbejde. Det var en Kræftskade, som man maatte se at komme til Livs, og Taleren vilde altid reagere kraftigt derimod. Det øvrige af Skrivelsen vilde Gruppeformanden nok omtale, og Taleren vilde slutte med at sige til Stadsarkitekten, at den Dag, han meddeler Aarhus Byraad, at nu er det slut med alt privat Arbejde, den Dag vilde Taleren tage sin Hat af for ham, men heller ikke før.

H. P. Christensen erindrede om, at Anledningen til Stadsarkitektens Skrivelse var nogle Udtalelser paa sidste Byraadsmøde; men det blev straks besvaret af Udvalgets Formand; dermed kunde Stadsarkitekten nok være tilfreds, og hans Skrivelse til Byraadet var holdt i en saadan Form, at man uvilkaarlig maatte spørge, om det er Embedsmændene, der bestemmer, hvad der maa siges i Byraadet. Men der maatte være fri Tale i Byraadet ogsaa til at kritisere Forhold indenfor Administrationen, og hvis saa en Embedsmand følte sig gaaet for nær, havde han altid Lejlighed til at retfærdiggøre sig. Nu var Spørgsmaalet bleven rejst, og Følgen af Skrivelsen maatte da være, at Byraadet yderligere indskærper overfor Stadsarkitekten, at der intet privat Arbejde maa udføres af ham og hans Funktionærer, uden at det sker med Udvalgets eller Byraadets Tilladelse. Det samme gjaldt selvfølgelig Kommunens øvrige Embedsmænd, men Stadsarkitekten var tillige Byraadets Tillidsmand, der skulde erklære sig over de Forhold, som Udvalget ønskede oplyst angaaende Byggeriet, og det var et uheldigt Forhold, hvis han derved kom til at erklære sig om Arbejder som han selv havde hi ft nærmere med at gøre. Taleren vilde altsaa foreslaa, at der fra Byraadets Side tilgaar Stadsarkitekten en Skrivelse, som yderligere indskærper de almindelige Bestemmelser angaaende privat Arbejde af Kommunens Embedsmænd.

J. C hr. Møller skulde ikke beskæftige sig med de Udtalelser, der faldt paa sidste Møde, men Stadsarkitekten havde givet sin Skrivelse en videre Adresse og antydte, at det skulde være nævnt i Byraadet, at man helst ønskede hans Kontor nedlagt og ham selv fjernet. Taleren vilde værge sig mod Beskyldning for at have udtalt noget saadant, og andre i Byraadet havde vist heller ikke gjort det. Taleren havde ved sidste Møde holdt paa, at en privat Arkitekt burde projektere et nyt Sygehus, for selv om Stadsarkitekten var en dygtig

Embedsmand, kunde han ikke være Professor i alt, og han vilde sikkert selv indrømme, at f. Eks. Arkitekt Frimodt Clausen havde større Erfaring i at bygge Sygehuse. Taleren var enig med H. P. Christensen i hans Udtalelse om Embedsmænds private Arbejde, det var en udtrykkelig Bestemmelse, og Taleren saa helst, at det blev Byraadet, som i hvert Tilfælde gav Dispensation herfra. Taleren havde hørt sige, at Stadsarkitekten udførte en Del privat Arbejde men regnede med, at han havde Udvalgets Tilladelse, og saa var der jo ikke noget at bebrejde ham. Taleren kunde slutte sig til H. P. Christensens Forslag om, at det fra Byraadet tilkendegives, at Embedsmændene ikke kan paatage sig privat Arbejde uden Udvalgets eller Byraadets Samtykke.

J. Perregaard skulde ikke blande sig i Diskussionen, men vilde i Anledning af Fabrikant Møllers Bemærkning sige, at Udvalget i et enkelt Tilfælde havde givet Stadsarkitekten den nævnte Tilladelse.

Borgmesteren antog, der var Enighed om at tilskrive Stadsarkitekten som af H. P. Christensen foreslaaet.

H. P. Christensens Forslag vedtoges.